

Бюст на
императоръ
Каракала

долу до горе. На върха стърчи голѣма статуя на победителя-императоръ.

Отначало рименитѣ нѣмали свое ваятелство: императоритѣ украсявали столичнитѣ сгради съ статуи, взети отъ грѣцкитѣ градове.

Но съ време въ Римъ се преселили майстори гърци и заработили тамъ. Когато се заели да угаждатъ на рименитѣ, тѣ измѣнили своята работа. Тѣй се явило ново ваятелство, което може да се нарече римско, защото било по римски вкусъ. Най-много се работѣли изваяния, изобразяващи божества, императори, императорки и други прочути хора: философи, поети, сѣдии, пълководци, писатели. Запазени сж много такива скулптурни портрети: Юлий Цезаръ, Каракала, Неронъ, Августъ, Маркъ Аврелий, Агрипина, Сократъ, Еврипидъ и др. Най-хубави отъ тѣхъ сж императоритѣ и женитѣ имъ: предадени сж майсторски чъртитѣ на лицето. Такива изображения имало не само въ столицата, а и по всички главни градове на царството.

Николай Райновъ

БОГАТЪ И БЕДЕНЪ

приказка отъ С. М. Перски

Това станало презъ май, когато земята е тѣй хубава и е тѣй тежко да мрешъ. Люляката цвѣтѣла и розитѣ започвали да се разпукватъ. Въ това време умрѣли двама души: единъ богатъ и единъ беденъ. Долу на земята тѣ живѣели единъ до другъ, богатиятъ — въ голѣма хубава къща, а бедниятъ — въ малка къщурка. Но смъртъта не права разлика между хората. И при тѣхъ тя дошли въ единъ и сѣщи часъ. Сега те двамата вървѣли по пѣтя къмъ небето.

Колкото повече вървѣли, толкова пѣтътъ ставаль по-стрѣменъ. Богатиятъ билъ едъръ и дебелъ, страдалъ отъ задуха и никога презъ живота си не билъ вървѣлъ толкова пѣтъ. Скоро той останаль назадъ и бедниятъ прѣвъ стигналь до небеснитѣ врата. Но той не смѣль да почука. Седналь при вратата да чака богатия.

Изминало се доста време, докато дойде богаташътъ. Но не искали да му отворятъ вратата. Тогава той я разтърсилъ съ всички